

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2010/23/332

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [naam 1] en [naam 2], appellanten, gericht tegen het besluit van de examencommissie voor de deeltijd premasteropleiding Beleid, Communicatie en Organisatie (BCO), verweerster, om het voorstel van appellanten tot verbreding van de onderzoeksvraag van de masterthesis niet te aanvaarden als vervangende opdracht voor afronding van het Onderzoekspracticum uit de premasteropleiding.

I. Loop van het geding

Appellanten hebben op 29 juni 2010 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster d.d. 28 juni 2010, waarin het alternatieve voorstel van appellanten om het onderdeel Onderzoekspracticum af te ronden, werd afgewezen. Op 7 juli 2010 zijn de verzuimen hersteld. Het beroepschrift is ontvankelijk. Op 9 juli 2010 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met de student nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellanten hiertoe tijdig uitgenodigd. Appellanten hebben verweerster schriftelijk laten weten dat zij geen gebruik zouden maken van de uitnodiging.

Verweerster heeft vervolgens op 23 augustus 2010 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 26 augustus 2010.

Appellanten zijn in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door [naam] en [naam], resp. voorzitter en lid van de examencommissie.

Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Appellanten delen mee dat er door verweerster geen contact is opgenomen sinds de uitspraak van het College van Beroep voor de Examens over hetzelfde geschil gedaan op 1 december 2009. Appellanten hebben daarom zelf eerst op 9 juni 2010 aan verweerster voorgesteld hun scriptie uit te breiden met een kwantitatieve berekening die voldoet aan de eisen die in het Onderzoekspracticum uit de premasteropleiding worden gesteld. Daarmee wordt huns inziens zowel aan de eisen van het Onderzoekspracticum als van de afstudeerscriptie voldaan.

Verweerster wijst het verzoek af, omdat appellanten met hun oplossing niet voldoen aan de vooropleidingseisen die worden gesteld aan toelating tot de masteropleiding. Zolang aan die eisen niet is voldaan, is afstuderen in de masteropleiding niet mogelijk. Verweerster stelt dat de gepresenteerde oplossing in feite neerkomt op het vrijstellen van de verplichting uit de premasteropleiding om het Onderzoekspracticum met een voldoende af te ronden. Verweerster ziet echter geen grond voor een zodanige vrijstelling. Het voorstel van appellanten ziet verweerster overigens niet als uitbreiding van de scriptie. Dit onderdeel was al vermeld in de opzet voor het schrijven van de scriptie. Verder geeft verweerster aan bereid te zijn samen met appellanten een oplossing te vinden die voldoet aan de eindtermen van de opleiding.

Appellanten verwijten verweerster gebrek aan redelijkheid en billijkheid bij het nemen van de bestreden beslissing. De door verweerster geopperde pars-pro-toto-oplossing is naar hun oordeel niets anders dan een vierde herkansing van het Onderzoekspracticum. Appellanten vragen zich verder af

waarop de stelling van verweerster is gebaseerd dat de premasteropleiding eerst afgerond moet zijn voordat de mastergraad kan worden behaald. Bovendien stellen appellanten dat zij wel degelijk aan de eisen van de premaster zullen voldoen, door hun masterthesis uit te breiden met een extra onderdeel dat betrekking heeft op de eindtermen van het Onderzoekspracticum. Appellanten hebben deze oplossing niet vooraf voorgelegd aan verweerster, gezien de eerdere negatieve ervaringen.

III. Standpunten van partijen

Appellanten zetten uiteen dat in 2007 de premasterstudenten in groepen van vier zijn ingedeeld in het kader van het vak Onderzoekspracticum. Alleen het afsluitende werkstuk dat onderdeel van het vak uitmaakte, is door appellanten niet behaald, ondanks verschillende pogingen daartoe. Inmiddels zijn alleen appellanten nog over van de groep die met deze opdracht is begonnen. Appellanten klagen over het gebrek aan feedback, waardoor zij onvoldoende inzicht kregen in de fouten die zij maken bij het Onderzoekspracticum. De voorstellen van appellanten om alsnog aan de eisen van het vak te voldoen, zijn door verweerster afgewezen.

Appellanten hebben uit de uitspraak van het College gedaan op 1 december 2009 niet begrepen dat zij het initiatief moesten nemen om tot een oplossing te komen. Zij verwachtten dat juist van verweerster. Verweerster geeft te kennen dat de redenen waarom de voorstellen van appellanten zijn afgewezen voldoende duidelijk zijn gemaakt in de correspondentie met appellanten. Dat appellanten geen vertrouwen meer hebben in verweerster, betreurt zij. Dat gebrek aan vertrouwen blijkt onder andere uit de weigering van appellanten om de uitnodiging van augustus voor een minnelijke schikking te aanvaarden. Toch heeft verweerster in de eerder met appellanten gevoerde gesprekken duidelijk gemaakt welke oplossingen denkbaar zijn. In januari 2010 is nog voorgesteld in februari het Onderzoekspracticum te herkansen of te kiezen voor de zogeheten pars-pro-toto-oplossing. Deze laatste zou beperkter zijn dan de eerder door de examinerator voorgelegde invulling daarvan. De oplossing die appellanten nu hebben geponeerd via hun masterthesis is niet vooraf overlegd met verweerster.

IV. Overwegingen van het College

Het College van Beroep voor de Examens stelt vast dat appellanten sinds de vorige uitspraak van december 2009 geen contact hebben opgenomen met verweerster. Omdat zij in het ongelijk zijn gesteld, had een dergelijke stap voor de hand gelegen, ook al hadden appellanten weinig vertrouwen meer in verweerster.

De oplossing die appellanten hebben gevonden – zijnde het uitbreiden van de masterthesis – voldoet niet aan de elementaire noodzaak de toelidende opleiding (premasteropleiding) afgerond te hebben, voordat de masteropleiding kan worden afgerond. Het College volgt verweerster in deze stellingname. Bovendien kunnen onderdelen die deel uitmaken van de masteropleiding, zoals de masterthesis, de eisen voor premaster niet vervangen. Een eigen onderzoek ten behoeve van die masterthesis stelt nu eenmaal andere eisen aan de toe te passen kennis dan een tentamen over een verwant onderwerp. Niet uitgesloten is verder dat moeilijke, doch noodzakelijk te beheersen onderdelen van het Onderzoekspracticum bezien vanuit de eindtermen, in de masterthesis omzeild worden.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 26 augustus 2010 door prof. dr. L.H. van den Heuvel, voorzitter, prof. dr. A.P. Hollander, mw. drs. T. Mekking, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

prof. dr. L.H. van den Heuvel
voorzitter

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris